

Kapitel 1

Skolgården är tom. Jag kastar min cigarett på marken och trampar på den.

Sedan skyndar jag mig uppför trapporna. Klockan är tjugo över åtta och jag är sen igen.

Dörren till klassrummet är stängd, så jag knackar.

– God morgon, Tarek! säger min lärare Stina. Hon ser på sin klocka och skakar på huvudet.

– Förlåt, säger jag och sätter mig. Precis som varje dag.

Min bänk är längst bak. Det ligger en grön skrivbok på den. På framsidan står det:

Tarek

Svenska

Kapitel 2

I skrivboken finns ord jag har skrivit. Men det är inte mina ord, det är inte mitt språk.

När jag skriver på mitt språk betyder orden något. De är fulla av minnen och smaker. Mitt språk doftar och smakar.

Orden i min skrivbok har ingen smak eller doft.

Där finns inga minnen eller
drömmar. Det är inte mina ord.

Jag slår upp boken. Min senaste text
är full av röda streck.

Min lärare Stina har rättat den
med sin röda penna. Det ser ut som
sår över hela sidan.

Jag tittar på de röda såren. Då
minns jag såren på min fars händer
och hålet i hans bröst.

Jag minns blodet på marken
och vinden och skriket. Min mors
skrik.

– Gud, hjälp mig!

Hon skrek ända in i natten, in i
sömmen och drömmarna. Hennes
skrik hade inget slut för var död.
Kulan gjorde ett hål i hans hjärta.

– Tänk på att verbet ska vara på
andra plats!

Stina står framför klassen. Hennes
röst är hård.

I mitt huvud hör jag min mors
skrik utan slut.

Jag reser mig och går.